

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100141
Dátum vydania rozhodnutia: 15. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100141.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom 15. januára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného K. K. a spol., pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 270 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., o sťažnostiach obvinených K. K. a U. W. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 4. januára 2018, sp. zn. 2 Tp 23/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti obvinených K. K. a U. W. sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozhodol tak, že podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby u obvinených K. K. a U. W. predĺžil do 28. marca 2018 (výrok I.), a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil (výrok II.). Proti tomuto uzneseniu (v oboch jeho výrokoch) podali obvinení K. K. a U. W. do zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 4. januára 2017čas sťažnosti. Obvinený U. W. v jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Dopiráka namietol neodôvodnenosť návrhu prokurátora, ktorého argumenty sú podľa neho účelové. Orgánom činným v trestnom konaní vytkol, že nekonajú prednostne a urýchlene, hoci ide o väzobnú vec. Poukázal na to, že výsluchy a ďalšie úkony prípravného konania sa realizovali s odstupom jedného mesiaca a sám sudca pre prípravné konanie skonštatoval, že vyšetrovanie nie je obzvlášť náročné a v zásade ho bolo možné skončiť v základnej lehote väzby. Upozornil na skutočnosť, že obvinený C. bol zadržaný v polovici októbra 2017 a do konca lehoty väzby v tom čase zostávali tri mesiace, čo je podľa obvineného dostatočný časový priestor na ukončenie všetkých potrebných úkonov. V ďalšom sa sťažovateľ zamerlal na zdôvodnenie neopodstatnenosti väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por., pričom poukázal na svoj doterajší usporiadaný spôsob života a na skutočnosť, že záznamy v registri trestov sú datované spreď viac ako 21 rokov. V rámci reakcie na vyjadrenie prokurátora uviedol, že z vyjadrenia obvineného K. vyplýva, že išlo o jeho prvý obchod, čo vrhá pochybnosť na tvrdenie o prístupe obvinených k falošným bankovkám a pravdepodobnosti ich pokračovania v trestnej činnosti. Zdôraznil, že dôvody väzby treba posudzovať

individuálne s tým, že u jeho osoby je možnosť pokračovania v trestnej činnosti objektívne nepravdepodobná, keďže falošné bankovky mali zabezpečovať obvinení C. a K., ako vyplýva z doterajšieho dokazovania. Sudca pre prípravné konanie sa k jeho osobe vyjadril len vo všeobecnej rovine bez uvedenia konkrétnych skutočností. Dodal, že k inštitútu predĺženia lehoty väzby je možné pristúpiť len vtedy, ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením na slobodu hrozí zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania, pričom v danom prípade nedošlo k naplneniu žiadnej z uvedených podmienok. Obtiažnosť veci spochybnil sám sudca pre prípravné konanie a zadržanie obvineného C. vzhľadom na nekonanie vyšetrovateľa nie je možné považovať za závažný dôvod pre neskončenie vyšetrovania v základnej lehote. Z vykonaného dokazovania rovnako nevyplýva hrozba zmarenia alebo podstatného sťaženia trestného konania. Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd jeho sťažnosti v celom rozsahu vyhovel, napadnuté rozhodnutie zrušil a prepustil ho na slobodu. Obvinený K. K. svoju sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR sa k podaným sťažnostiam nevyjadril. Najvyšší súd ako súd nadriadený [§ 72 ods. 2 (veta štvrtá) Tr. por.] po zistení, že sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu sú prípustné [§ 83 ods. 1 (veta prvá) Tr. por.], boli podané oprávnenými osobami (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Tr. por.), postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia a konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosti nie sú dôvodné. Pokiaľ ide o doterajší priebeh konania, uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru bolo dňa 29. júna 2017 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie K. K., U. W. a C. C. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 270 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom. Obvinení K. K. a U. W. boli vzatí do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 1. júla 2017, sp. zn. 2 Tp 23/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 12. júla 2017, sp. zn. 2 Tost 22/2017, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a písm. c) Tr. por. Väzba u oboch obvinených začala plynúť dňom 28. júna 2017 od 13:40 hod. a napadnutým rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 4. januára 2018, sp. zn. 2 Tp 23/2017, bola predĺžená do 28. marca 2018. Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu. Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzátí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3. Väzba je jedným z najvýznamnejších zásahov do osobnej slobody obvineného, preto je možné k nej pristúpiť len z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu. Ak pominie dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynie jej zákonná lehota, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu, prípadne lehota väzby musí byť predĺžená súdom, a to výlučne za podmienok zákonom taxatívne stanovených. K podmienkam predĺženia lehoty trvania väzby obvineného patrí nemožnosť skončiť trestné stíhanie v základnej lehote (dôvodom môže byť obtiažnosť veci alebo iné závažné dôvody) a súčasne existencia hrozby zmarenia alebo podstatného

sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania. Obtiažnosť veci spočíva v zložitosti, komplikovanosti, a tým aj v časovej náročnosti náležitého zistenia skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Pod pojmom iné závažné dôvody treba rozumieť dôvody spočívajúce mimo procesnej aktivity (činnosti) súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, ktoré majú objektívny charakter. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že existujú dôvody na predĺženie lehoty väzby. Napriek určitým výhradám k priebehu doterajšieho konania zdôraznil najmä neskoršie zadržanie obvineného C., ktoré objektívne predĺžilo čas vyšetrovania, ako i skutočnosť, že ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia neboli známe všetky výsledky znaleckých dokazovaní. Dobu dvoch mesiacov na predĺženie lehoty väzby považoval za akceptovateľnú s upozornením, že za nezmenenej situácie ďalšie predlžovanie lehoty neprichádza do úvahy. Po preskúmaní veci sťažnostný súd dospel k tomu, že uvedený záver súdu prvého stupňa je zákonný a správny a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje. Na doplnenie uvádza nasledovné : Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že od začatia trestného stíhania v predmetnej veci boli postupne vykonávané jednotlivé úkony trestného konania. Po zadržaní oboch obvinených boli realizované, riadne zadokumentované a zopakované potrebné výsluchy (výsluch obvineného W. bol opakovaný naposledy v októbri 2017), okrem iného bolo zabezpečených viacero znaleckých posudkov (výpočtová technika 2x, daktyloskopia), vykonané domové prehliadky a prehliadky iných priestorov, osobné prehliadky, boli vyhotovené prepisy obrazovo - zvukových záznamov, zabezpečené ďalšie listinné dôkazy, a iné úkony, pričom bol zároveň vydaný a realizovaný európsky zatýkací rozkaz vo vzťahu k obvinenému C.. Aj pri prípadnej existencii určitých nedostatkov, ktoré už konštatoval súd prvého stupňa, nemožno (s ohľadom na doterajšiu dĺžku prípravného konania, rozsah zabezpečovaného dôkazného materiálu vrátane počtu znaleckých posudkov, pri súčasnej priebežnej potrebe doručovania, informovania, rozhodovania o opravných prostriedkoch a iných pridruženým procesných úkonoch) orgánom činným v trestnom konaní vytknúť nedostatok iniciatívy a aktivity. Skutočnosť, že dosiaľ nebol doručený znalecký posudok z odboru kriminalistickej biológie, rovnako ako to, že obvinený C. bol zadržaný až v októbri 2017, odkedy bolo možné uskutočňovať v súvislosti s ním procesné úkony, treba považovať za objektívne prekážky plynulého procesného postupu, ktorých príčina nevznikla na ich strane. Pokiaľ ide o prezentované námietky obvineného W., treba poukázať na to, že plynulosť konania sa nedá posudzovať výlučne z hľadiska časového odstupu jednotlivých úkonov, ale pri každom z nich sa musí brať do úvahy aj jeho obsah a dosah (analýza) získaných informácií, ktoré tiež určujú ďalší procesný postup orgánov. Hoci v prejednávanej veci nemožno konštatovať jej mimoriadnu obtiažnosť, uvedené skutočnosti objektívne vedúce k predĺženiu priebehu prípravného konania možno považovať za iné závažné skutočnosti zakladajúce dôvodnosť predĺženia lehoty väzby, ktoré sa v časovom rozpätí dva mesiace javí ako postačujúce a zároveň maximálne. Vzhľadom k tomu, že celý rozsah dôkazného materiálu dosiaľ nebol skompletizovaný, analyzovaný a vyhodnotený, nepredĺžením lehoty väzby a prepustením obvinených na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo aspoň podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, t. j. náležité zistenie trestného činu a spravodlivé potrestanie jeho páchatel'ov. Najvyšší súd zároveň konštatuje, že v prejednávanej veci existuje dostatok podkladov, na ktorých je v rovine rozumnej (nie absolútnej) istoty založená jednak dôvodnosť trestného stíhania obvinených, jednak dôvodnosť ich väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por., o ktorej bolo rozhodnuté paralelným uznesením sp. zn. 4 Tost 1/2018 z rovnakého dátumu s podrobnejšou analýzou existencie väzobných dôvodov. V predmetnej veci boli splnené aj formálne podmienky väzby, keď súd nižšieho stupňa postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami procesného predpisu, boli dodržané zákonné lehoty a neboli zistené ani neodôvodnené priesťahy pri rozhodovaní o väzobnej veci obvinených. Pokiaľ ide o výrok II. napadnutého rozhodnutia, sťažnostný súd sa aj v tejto otázke stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vo vzťahu k obvineným nie sú splnené zákonné podmienky na nahradenie väzby iným, miernejším prostriedkom, ktorý by neznamenal tak výrazný zásah do ich práva na osobnú slobodu. Obvinení sú trestne stíhaní za obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je možné náhradné inštitúty väzby prijať len vtedy, keď to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2, § 81 ods. 1 Tr. por.), čo v tomto prípade nebolo splnené v žiadnom ohľade. Na podklade uvedených dôvodov sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.